

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200975
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200975.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu TESKO, spol. s r. o, so sídlom Nesluša 1035, IČO XXXXXXXX, zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Chovancom, Advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom V. Tvrdeho 17, Žilina, proti žalovanému Národnému inšpektorátu práce, so sídlom Masarykova 10, Košice, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. S/2011/1711-2.1, O-131/2011 zo dňa 27. júla 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/78/2011-37 zo dňa 18. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/78/2011-37 zo dňa 18. januára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal zrušenia rozhodnutia správneho orgánu č. S/2011/1711-2.1, O-113/2011 zo dňa 27.01.2011, ktorým zamietol žalobu žalobcu a potvrdil rozhodnutie inšpektorátu práce v Nitre č. 104/11/Prav zo dňa 23.05.2011. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 1000 eur za porušenie povinností vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a/ a ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 124/2006 Z. z.“) tým, že nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa demontáže podpernej konštrukcie debniaceho systému DOKA a nedodržiaval povinnosť sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci podľa všeobecného technologického postupu a návodu na montáž nosnej konštrukcie DOKA na stavbe „Rýchlostná R1“ čo bolo zistené pri vyšetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu podľa § 7 ods. 3 písm. b/ v nadväznosti na § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 125/2006 Z. z.“).

Krajský súd preskúmal rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa a žalovaného konajúc podľa § 250f ods. 1 a 2 OSP a dospel k záveru, že pokuta bola žalobcovi uložená dôvodne, pretože žalobca nezabezpečil pracovisko tak, aby nebola ohrozená bezpečnosť a zdravie jeho zamestnancov, nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa demontáže podpornej konštrukcie debniaceho systému DOKA a nedodržiaval povinnosť sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zabezpečenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci podľa všeobecného technologického postupu a návodu na montáž nosnej konštrukcie na stavbe „Rýchlostná cesta R1, objekt SO 205-00“, čím došlo k udalosti dôsledkom, ktorej utrpeli závažný pracovný úraz zamestnanci žalobcu.

Krajský súd nezistil žiadne procesné pochybenia správnych orgánov procese dokazovania. Žalobcovi bol poskytnutý protokol z vyšetrovania pracovného úrazu, ku ktorému sa mohol vyjadriť. Žalovaný v konaní umožnil žalobcovi realizáciu procesných práv a s jeho námietkami sa vo svojom rozhodnutí aj náležitým spôsobom vysporiadal. Správne rozhodnutia oboch stupňov obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), výrok obsahovo rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení správneho orgánu uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené pre ho pri hodnotení dôkazov ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty za správny delikt bolo odôvodnené porušením činnosti žalobcu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom treba zdôrazniť, že ide o zodpovednosť objektívnu, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie žalobcu.

Krajský súd dospel k záveru, že postup žalovaného v danom prípade ako aj napadnuté rozhodnutia sú v súlade so zákonom.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal v ňom že rozsudok bol vydaný na základe nesprávneho právneho názoru.

Uviedol, že si je vedomý zodpovednosti, ktorá vznikla bez ohľadu na zavinenie žalobcu ako zodpovednosť objektívna, avšak je nesporné, že žalobca škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení maximálneho úsilia, ktoré je možné od neho požadovať. Dňa 15.01.2011 boli zamestnanci žalobcu určený zodpovednou osobou - majstrom JACSTAVU, s. r. o. na demontáž debniaceho systému DOKA. Táto osoba vykonávala kontrolu zamestnancov. Žalobca mal na pracovisku zabezpečený stály dozor zamestnancom A., ktorý sa riadil pokynmi od zodpovednej osoby p. M.. Dňa 15.01.2011 zadal prácu obom poškodeným zamestnancom a zamestnanec M. upozornil Ing. M. na nárazový vietor na čo Ing. M. zadal obom pracovníkom inú pracovnú činnosť, z čoho vyplýva, že zamestnanci nemali spornú prácu vykonávať a na mieste úrazu sa pohybovali mimo rámec plnenia svojich pracovných povinností. Žalobca nemohol spraviť nič proti tomu, že došlo k pádu konštrukcie na zem. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že kotvenia konštrukcie neboli vyhotovené, mohli byť odobraté pred pádom konštrukcie. Je nesporné, že tieto časti konštrukcie demontovali zamestnanci firmy JACSTAVU, s. r. o. ešte pred príchodom zamestnancov žalobcu na pracovisku v mieste, kde pracovali poškodení mala konštrukcia výšku viac ako 12 metrov. Z výpovedí poškodených vyplynulo, že prišiel náhly nárazový vietor, ktorý sa oprel do konštrukcie, táto sa začala postupne nakláňať do strany, nastal domino efekt a celá konštrukcia sa postupne prevrátila zo strany. Informáciami o počasí disponoval Ing. M., a nespravil nič pre to, aby zabránil zamestnancom žalobcu v práci pokračovať.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a zároveň zaviazá žalovaného nahradiť trovy konania žalobcu.

K odvolaniu žalobcu podal dňa 12.03.2012 vyjadrenie žalovaný. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline, ktorý považuje za vecne správny a zákonný a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy s ktorými sa zakladajú menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako i procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy s ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Podľa § 250i ods. 2 OSP, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom, alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ustanovenie § 250i ods. 2 OSP je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“, ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové či (procesné) právne deficit, môže reagovať jednak tým, že uloží správne orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Obsahom spisového materiálu bolo preukázané, že Inšpektorát práce Nitra ako prvostupňový správny orgán vykonal v dňoch 15.01.2011 až 15.03.2011 vyšetrenie príčin vzniku závažného pracovného úrazu A. a O., ktorí utrpeli dňa 15.01.2011 po 14:00 hod. na stavbe „Rýchlostná cesta R 1 na objekt SO-205-00“, pričom ich zamestnávateľom bol žalobca. Inšpektorát práce Nitra vypracoval protokol zo dňa

15.03.2011 podľa, ktorého bolo zistené porušenie predpisov v príčinnej súvislosti s udalosťou zo strany žalobcu - zamestnávateľa podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z.. Žalobca nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa demontáže podpornej konštrukcie debniaceho systému DOKA a nedodržiaval povinnosť sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci podľa všeobecného technologického postupu návodu na montáž nosnej konštrukcie na stavbe. Takto konal v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. z ktorého vyplýva, že zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania sa na pracovisku a bezpečných pracovných postupov.

Na základe zistených skutočností začal prvostupňový správny orgán konanie o uložení pokuty ku, ktorému účastník konania zaslal stanovisko zo dňa 12.05.2011, v ktorom vyjadril nesúhlas s tvrdením správneho orgánu, že porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z výpovedí poškodených vyplýva, že v sobotu dňa 15.01.2011 boli pridelení na rozoberanie podpornej konštrukcie. Od 11:00 hod. do 12:00 hod. mali obedňajšiu prestávku zamestnanci firmy JACSTAV a od 12:00 hod. do 13:00 hod. mali obedňajšiu prestávku zamestnanci žalobcu. Po príchode poškodených z obeda zamestnanci firmy JACSTAV už hodinu rozoberali konštrukciu a urobili si prestávku, v dôsledku čoho pri rozoberaní konštrukcie ostali len poškodení. Z výpovedí poškodených vyplynulo, že prišiel náhly nárazový vietor, ktorý sa oprel do konštrukcie, ktorá sa prevrátila do strany nad terén. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že kotvenia konštrukcie neboli funkčné, mohli byť odobraté pred pádom konštrukcie podopretia. Tieto časti konštrukcie demontovali zamestnanci firmy JACSTAV a mohli byť odobraté pred príchodom poškodených.

Prvostupňový správny orgán prehodnotil stanovisko žalobcu a dospel k záveru, že jeho námietky nie sú dôvodné. Dňa 04.01.2011 bolo žalobcom prevzaté pracovisko, k montáži uvedenej konštrukcie. Z predloženej zmluvy o dielo zo dňa 30.12.2010, na základe ktorej žalobca vykonával práce na stavenisku vyplýva, že zhotoviteľ sa zaväzuje vykonávať stavebné práce vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť a zároveň zodpovedá za bezpečnosť pri práci. Napriek skutočnosti, že dňa 15.01.2011 vietor v oblasti staveniska presahoval rýchlosť v nárazoch 18 m/s, žalobca nevykonával žiadne opatrenia, aby prácam vo výškach svojich zamestnancov zabránil. Nedostatočná kontrola zamestnávateľa spočíva aj skutočnosti že nebola zabezpečená stabilita demontovanej konštrukcie. Na základe zisteného skutkového stavu prvostupňový orgán vydal rozhodnutie ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 1000 eur podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 6 ods. 1 písm. a/ a § 9 ods. 1 zákona č. 124 /2006 Z. z. tým, že nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa demontáže podpernej konštrukcie a nedodržiaval povinnosť sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca dňa 01.06.2011 odvolanie, ktoré žalovaný správny orgán potvrdil majúci za to, že v prvostupňovom konaní bolo dostatočné preukázané nesplnenie povinnosti žalobcu, v dôsledku ktorého vznikli pracovné úrazy.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov, najmä kontrolovať stav bezpečnosti a ochrán zdravia pri práci vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení; na ten účel v intervaloch určených osobitnými predpismi zabezpečovať kontrolu tohto stavu, meranie a hodnotenie faktorov pracovného prostredia, úradné skúšky, odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125 /2006 Z. z. inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu ak tento zákon neustanovuje inak zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. h/ alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100.000 euro, a v dôsledku tohto porušenia by vznikol pracovný úraz ktorým bola

spôsobená sa mať alebo ťažká ujma na zdraví najmenej 33.000 euro.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom ako aj dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovení § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, preto sa s nimi najvyšší súd v zásade stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Z obsahu z spisového materiálu správneho orgánu nesporne vyplýva, že námietky žalobcu ohľadne okolností, že z konštrukcie boli odmontované podpery pracovníkmi inej organizácie, čo jeho zamestnanec nemohol vedieť, nie sú relevantné, keďže z výpovede Ing. Jaceníka pred orgánmi, ktoré vyšetrovali príčiny pracovného úrazu vyplýva, že tento si bol vedomý poveternostných pomerov a okolností, že zamestnancom ostatných firiem bola táto skutočnosť počas obednej prestávky oznámená a sám pripúšťal, že toto oznámenie sa poškodený nemuseli dozvedieť nakoľko mali obednú prestávku v inom čase ako ostatní zamestnanci. Poškodený vo svojich výpovediach zhodne vypovedal, že im tieto skutočnosti oznámené neboli a nikto ich nepreradil na inú prácu.

Je jednoznačné a nesporné, že ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. zakladá zamestnávateľovu objektívnu zodpovednosť. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti sa žalobca nemôže viniť zo zodpovednosti s poukazom na argument, že išlo o náhly jav a že bolo nemožné od neho reálne vyžadovať takú organizáciu práce a zodpovednosti nadriadených pracovníkov prítomných na pracovisku, ktorá by umožnila operatívne a včas reagovať na danú situáciu. V každom prípade minimálne sa dalo od zamestnanca žalobcu, ktorý poškodeným určil výkon práce, vyžadovať povinne neustále kontrolovať bezpečnostné podmienky na pracovisku.

Výška pokuty uložená žalobcovi podľa § 19 zákona č. 125/2006 Z. z. je podľa názoru najvyššieho súdu primeraná a odráža mieru porušenia povinnosti žalobcu a následkov, ktoré z tohto porušenia vyplynuli. Zároveň výška pokuty spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľov na dodržiavanie ich povinností pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, súc viazaný tiež dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Krajský súd sa s námietkami žalobcu vznesenými v žalobe náležite vysporiadal, a najvyšší súd stotožniac sa s dôvodmi napadnutého rozsudku, doplniac tieto o vlastné závery k námietkam žalobcu vzneseným v odvolaní, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný zo zákona nemá na ich náhradu nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.